

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/114/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6915010520
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6915010520.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Mária Šuleja, v trestnej veci obžalovaného Q. X. na neverejnom zasadnutí dňa 03. októbra 2018, za pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 4 písm. a) Tr.zák. a iné o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 01.03.2018, sp.zn. 2T/146/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Tr.por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný uznaný za vinného v bodoch 1. a 2. z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 4 písm. a) Tr.zák. a v bodoch 3. a 4. z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

1. v úmysle obohatiť sa na úkor poškodených na základe predchádzajúcich ústnych dohôd vylákal v Rimavskej Sobote, Poprade, v Spišskej Novej Vsi, v Budapešti (v Maďarsku), a v Slovinsku od začiatku mesiaca december 2009 do 16.04.2010, a uviedol do omylu poškodených Y. L. X., bytom U. B. P., U. č.XXXX/XX, T. B., bytom L., L. č. XXX/X, T. T., bytom U., ul. V. č. XXX/X, a to takým spôsobom, že na základe zmluvy o pôžičke medzi Q. X., a T. T., na peňažnú sumu vo výške 1.800.000,- € a výberového lístka z peňažného ústavu Citi Bank Budapešť, Maďarsko na sumu 1.300.000,- €, ktoré peniaze mali byť odpísané z účtu páchatel'a, a z podpísanej zmluvy o pôžičke, mali byť odovzdané T. T., kde obžalovaný naviedol T. T., aby si založil euroúčet v Citi Bank Budapešť, Maďarsko, ktorý si dňa 03.12.2009 za prítomnosti obžalovaného Q. X. tento účet pod č. XXXXXXXXXX aj založil, a pod zámienkou uvoľnenia peňazí z údajného účtu obžalovaného Q. X. nachádzajúceho sa v Citi Bank Budapešť, Maďarsko, bolo potrebné odovzdať riaditeľovi Citi Bank Budapešť bankovú garanciu slúžiacu na vybavenie uvoľnenia väčšieho obnosu peňazí, najprv vo výške 30.000,- €, neskôr až vo výške 300.000,- €, ktoré peniaze poškodení postupne odovzdávali obžalovanému Q. X. v G. U. tak, že

A. začiatkom mesiaca december 2009 Y. L. X. v G. U. odovzdal prostredníctvom T. T. obžalovanému Q. X. sumu 10.000,- €, a potom niekoľko súm od tohto termínu až do konca mesiaca marec 2010 celkom sumu 200.000,- € a prostredníctvom svojho známeho L. P., začiatkom mesiaca január 2009 si poškodený Y. L. X. požičal pre obvineného Q. X. 205.000,- CZK (8 200 €), ktoré odovzdal Y. L. X. obžalovanému Q. X., čím obžalovaný Q. X. pre poškodeného Y..

L. X. spôsobil škodu vo výške nie menej ako 208. 200,- €,

B. koncom mesiaca november 2009 T. B. odovzdala prostredníctvom T. T. obžalovanému Q. X. sumu 2.500,- €, následne niekoľko súm postupne až do konca mesiaca marec 2010, celkom sumu 40.000,- €, čím obžalovaný Q. X. pre poškodenú T. B. spôsobil škodu vo výške nie menej ako 40.000,- €,

C. v priebehu mesiaca november 2009 v G. U., na Košickej ceste v Euromoteli odovzdal T. T. obžalovanému Q. X. sumu 10.000,- €, po predchádzajúcich stretnutiach na vybavenie nejakej zákazky pre T. T. zo strany Q. X. a následne na bankovú garanciu v Citi Bank v Budapešti, Maďarsko, kde mal obžalovaný Q. X. založený účet, T. T. odovzdal ešte dňa 03.12.2009 v G. U. sumu 2.500,- € obžalovanému Q. X., a obžalovaný Q. X. tak svojím konaním spôsobil T. T. škodu vo výške nie menej ako 12. 500,- €,

hoci vedel, že na svojom účte v Citi Bank v Budapešti, Maďarsko nemá toľko finančných prostriedkov, aby ich mohol vrátiť,

2. od 17.09.2010 do presne nezisteného dňa a mesiaca roku 2010 v G. U. a na iných doposiaľ nezistených miestach v úmysle obohatiť sa na úkor poškodeného G. P. a to takým spôsobom, že pod zámienkou uvoľnenia peňazí z údajného účtu Q. X. nachádzajúceho sa v Citi Bank Budapešť, Maďarsko, bolo potrebné odovzdať riaditeľovi Citi Bank Budapešť bankovú garanciu slúžiacu na vybavenie uvoľnenia väčšieho obnosu peňazí, ktorý poškodený postupne odovzdával Q. X.

dňa 17.09.2010 sumu 20.000,- € za prítomnosti Z. A.,

dňa 18.09.2010 sumu 17.700,- €,

dňa 20.09.2010 sumu 420.000,- CZK (17.021,28,- €) a 2.600,- € za prítomnosti

Z. A. a T. X.,

dňa 01.10.2010 čiastku vo výške 500.000,- CZK (20.475,02 €) za účasti

T. K. a Z. A.,

- presne nezisteného dňa a mesiaca roku 2010 sumu 300.000,- CZK (12.228,43 €),

dňa 18.12.2010 v G. U. pred hotelom Zlatý Býk sumu 1.600,- €,

presne nezisteného dňa a mesiaca roku 2010 sumu vo výške 4.000,- €,

presne nezisteného dňa a mesiaca roku 2010 sumu 7.000,- € prostredníctvom

Y. V.,

presne nezisteného dňa a mesiaca roku 2010 sumu 3.600,- €,

presne nezisteného dňa a mesiaca roku 2010 sumu 9.000,- €,

hoci vedel, že na svojom účte v Citi Bank v Budapešti, Maďarsko nemá toľko finančných prostriedkov, aby ich mohol vrátiť, čím pre poškodeného G. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. č. XX, K. G. spôsobil škodu vo výške nie menej ako 115.224,73 €,

teda obžalovaný Q. X. v úhrne v bodoch 1. a 2. poškodeným spôsobil celkovú škodu vo výške nie menej ako 375.924,73 €,

3. v období od mesiaca jún 2013 do konca februára 2014 v T. pri ústnej a osobnej komunikácii s poškodeným J. T. sa s týmto dohodol na odkúpení objektu hotela v obci T., ktorého bol J. T. vlastníkom, k čomu písali aj kúpnu zmluvu dňa 17.06.2013 s tým, že Q. X. dohodnutú kúpnu cenu za nehnuteľnosť neuhradil s odôvodnením, že mu zablokovali účet, pričom poškodenému ukázal príkaz na prevod finančných prostriedkov z účtu vedeného v banke Citibank v Maďarsku a následne opakovane na viac krát vylákal v Budapešti ako aj v G. U. od J. T. peňažné prostriedky v rôznych sumách a menách (CZK, EUR) vo výške nie menej ako 42.100,- €, pod zámienkou odblokovania tohto účtu v maďarskej banke s príslubom, že ako náhle budú peniaze z účtu uvoľnené, vyplatí mu peniaze za kúpu nehnuteľnosti, ako aj vráti požičané peniaze, hoci vedel, že na účte, resp. účtoch v maďarskej banke Citibank nemal dostatok finančných prostriedkov na kúpu predmetného hotela, ani dostatok finančných prostriedkov na vrátenie požičanej sumy, ani jeden z účtov v tejto banke nemal blokový rozhodnutím žiadneho orgánu v Maďarsku, peniaze doposiaľ poškodenému nevrátil a J. T., trvalým bydliskom G. I. XX, tak spôsobil škodu vo výške nie menej ako 42.100,- €,

4. od presne nezistenej doby v roku 2013 do 24.04.2013 v G. oklamal poškodeného O. K. tým, že od neho žiadal pôžičku vo výške asi 20.000,- € s odôvodnením, že potrebuje zaplatiť daň v banke Citibank v

Budapešti v Maďarsku, aby mu uvoľnili z jeho účtu peniaze a on by mu následne vrátil požičané peniaze aj so 100 % úrokom, pričom mu O. K. dňa 24.04.2013 na parkovisku v G. U. pri nákupnom centre Hypernova odovzdal peňažnú sumu vo výške nie menej ako 4.000,- €, ktoré mu mal podľa ústnej dohody do pár dní vrátiť po tom ako mu odblokujú účet, pričom vedel, že účet v banke Citibank v Maďarsku nemá blokovaný a tiež vedel, že na predmetných účtoch v tejto banke nemá dostatok finančných prostriedkov na vrátenie, finančné prostriedky mu doposiaľ nevrátil a O. K., bytom G., O. XXXX/XX, tak spôsobil škodu vo výške nie menej ako 4.000,- €.

Za to mu bol za skutky v bodoch 1. a 2. podľa § 221 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov. Podľa § 48 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. bol zrušený výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 2T/105/2011 zo dňa 24.09.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica, sp.zn. 2To/120/2013 zo dňa 17.04.2014, pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 3 Tr.zák., a to úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (piatich) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. boli zároveň zrušené aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Za skutky v bodoch 3. a 4 mu bol podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. uložený samostatný trest odňatia slobody vo výmere 5 (piatich) rokov a 4 (štyroch) mesiacov. Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr.zák. mu bol uložený ochranný dohľad na 3 (tri) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bolo obžalovanému uložené nahradiť poškodeným:

Y. L. X., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom U.

B. P., Ul. U. XXXX/XX, škodu vo výške 208.200,- €,

T. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L.,

L. XXX/X, prechodne bytom B., B. U. XXX, škodu vo výške 40.000,- €,

T. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U., Ul. V.

XXX/X, škodu vo výške 12.500,- €,

G. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XX,

K. G., škodu vo výške 115.224,73 €,

J. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. I.

XX, okres G., škodu vo výške 42.100,- €,

O. K., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom G.,

O. XXXX/XX, prechodne bytom G., G. XXX,

škodu vo výške 4.000,- €.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonnej lehote priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie proti výrokom o vine a treste, ktoré odôvodnil svojím písomným podaním doručeným krajskému súdu dňa 27.06.2018, ako aj písomným podaním prostredníctvom svojho obhajcu, doručeným okresnému súdu dňa 01.08.2018.

V odvolaní, ktoré podal osobne, poukázal na to, že v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený napriek tomu, že voči nemu nebol produkovaný žiadny dôkaz. V tomto prebiehajúcom konaní bol opätovne nespravodlivo odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov, pričom vo veci neboli vypočutí svedkovia, ktorých navrhol. Poukázal na to, že príslušný prokurátor má veľmi dobré vzťahy s jedným zo svedkov, ktorého dcéra navyše pracuje na okresnom súde a tento svedok je zodpovedný a vinný z trestnej činnosti, ktorá je mu kladená za vinu, prokurátor zároveň chce dosiahnuť, aby sa verejnosť nedozvedela o trestnej činnosti, ktorú spáchali policajti a advokáti vystupujúci v tejto trestnej veci. Zdôraznil, že nemal možnosť byť konfrontovaný s viacerými svedkami, ktorých aj vymenoval a ktorí ho z trestnej činnosti usvedčujú, v dôsledku čoho došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu. Navrhol, aby krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu a vrátil vec na nové prejednanie, pokiaľ možno inému súdu v inom okrese, ktorý by bol nezaujatý.

Z odvolania obžalovaného podaného prostredníctvom jeho obhajcu vyplýva, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za nesprávny a nepreskúmateľný. Poukázal na to, že v jeho odôvodnení sa len všeobecne konštatuje, ktoré dôkazné prostriedky vykonal, pri niektorých udáva aj ich obsah a následne uvádza výpočet tých, ktoré preukazujú vinu obžalovaného, najmä odkazuje na výpovede poškodených.

Z odôvodnenia však nevyplýva, akými úvahami sa súd spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, predovšetkým tých, ktoré sa navzájom odporujú. Nedostatočne je odôvodnené aj to, prečo súd ním tvrdené skutočnosti nebral do úvahy a jeho obhajoba nebola žiadnym spôsobom vyhodnotená, bolo len konštatované, že trestná činnosť bola inými vykonanými dôkazmi jednoznačne preukázaná.

Ďalej spochybňuje výpovede svedkyne T. B., ktorá čiastočne potvrdila jeho obhajobu, pričom zmenila výpoveď, čo tiež znižuje dôkaznú silu jej výpovedí. Ďalej spochybňuje výpovede svedka Y. L. X., ktorý neuviedol, z akého zdroja pochádzali finančné prostriedky, ktoré mu mal údajne požičať, naviac títo svedkovia sa mali sami podieľať na trestnej činnosti, čo vôbec nebolo akceptované, pričom táto skutočnosť je rozhodujúca z hľadiska posudzovania miery jeho zavinenia, a tým aj rozsahu účasti na spáchaní prejednávanej trestnej činnosti.

Nevierhodnou je aj výpoveď svedka G. P., ktorý sám priznáva, že podstatnú časť údajných finančných prostriedkov mu priamo ani neodovzdal, pričom je veľmi dôležité, za akých okolností mu mali byť peniaze odovzdávané. V tomto smere je nedostatočné konštatovanie okresného súdu, že on sám prebral predmetnú sumu, keď naopak samotný poškodený uvádza, že peniaze odovzdával prostredníctvom ďalších osôb ďalším iným osobám, a nie jemu. Okrem T. B. a Y. L. X. sa práve ďalšie zainteresované osoby, a to Z. A., T. K., I. C. a O. V. podieľali určitým spôsobom na skutkoch, pričom ich podiel je potrebné preskúmať, pretože priamo súvisí s prejednanou vecou.

Nelogický je aj postup okresného súdu, keď pri skutkoch 1. A, B, C neuveril jeho obhajobe, avšak pri skutku 1. B (správne 1. D) uplatnil zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného, a preto ho vypustil, napokon ku skutku v bode 1. C sa priznal.

Prvostupňový súd zamietnutím jeho návrhov na vykonanie dôkazov porušil zásadu trestného konania uvedenú v § 2 ods. 10 Tr.por., a to preto, že nevykonal všetko pre náležité objasnenie veci a tým aj pre spravodlivé rozhodnutie. Okrem toho je tento súd zaujatý voči jeho osobe, na čo opakovane poukazoval v priebehu hlavného pojednávania.

Taktiež je nezákonné rozhodnutie okresného súdu v bodoch 3. a 4., keď svedok poškodený J. T. ani nemohol disponovať takou sumou, ktorú mal od neho prevziať, veď tento sám mal finančné problémy, ktoré viedli k tomu, že stavba hotela bola zablokovaná. Ak aj poskytol finančné prostriedky iným osobám, bolo to úplne z iných pohnútok a pokiaľ ide o pozmenenie poštových poukážok, táto skutočnosť tiež bola vyhodnotená v jeho neprospech, hoci on vôbec poukážky nepozmeňoval a dôkazy, ktoré to preukazujú, neboli vykonané. Taktiež svedok poškodený O. K. neuvádzal pravdu, pretože tomuto vyplatil na parkovisku peniaze za predaj auta G. P., ale následne mu tieto peniaze vôbec neodovzdal, čo vyplývalo aj z ostatných svedeckých výpovedí.

Nesprávne sú aj výroky napadnutého rozsudku o uloženom treste a náhrade škody, keďže aj v prípade preukázania jeho viny v bodoch 3. a 4. mu nemal byť ukladaný ďalší trest, najmä s prihliadnutím na to, že rovnakým rozsudkom mu už bol uložený súhrnný trest. Uložené tresty odňatia slobody v súčte prevyšujú hornú hranicu uvedenú v ust. § 221 ods. 4 Tr.zák., naviac ich výmera nie je dostatočným spôsobom odôvodnená, čím došlo k porušeniu základných zásad pre ukládanie trestov. Až na výpovede svedkov nebol produkovaný žiadny dôkaz, na základe ktorého by bolo možné presne ustáliť výšky škôd, k náhrade ktorých bol zaviazaný. Samotní poškodení nevedeli preukázať, či skutočne vlastnili finančné prostriedky, ktoré mu mali požičať, a či tieto boli ich majetkom. Práve naopak, všetci poškodení, resp. aj Y. L. X., nedisponovali takýmito finančnými prostriedkami, teda im ani nemohol spôsobiť škodu v ustálených výškach. Jedinou výnimkou je to, že skutočne spôsobil škodu vo výške 12.500,- € T. T.. Z týchto dôvodov mal prvostupňový súd odkázať poškodených s nárokmi na náhradu škody na občianskoprávne konanie, prípadne nerozhodnúť o náhrade škody vôbec.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd podľa ust. § 321 ods. 1 písm. a), b), c), e), f) Tr.por. napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania podaného obžalovaným preskúmal v intenciiach § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr.por. odvolací súd zistil, že prvostupňový súd sa dopustil podstatných chýb v konaní, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzalo a preto boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci a právo obhajoby, taktiež zistil nejasnosť a neúplnosť jeho skutkových zistení a zároveň vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať a vykonať ďalšie dôkazy. Podľa § 2 ods. 9 Tr.por. každý, proti komu sa vedie trestné konanie, má právo na obhajobu.

Podľa § 2 ods. 10 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarat' dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 11 Tr.por. súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhl. Strany majú právo nimi navrhnutý dôkaz zabezpečiť.

Podľa § 2 ods. 14 Tr.por. strany sú si v konaní pred súdom rovné.

Odvolačný súd konštatuje, že prvostupňový súd sa dôsledne neriadil vyššie citovanými ustanoveniami Trestného poriadku, v dostatočnom rozsahu sa nevysporiadal s obhajobou obžalovaného a ani náležite nezistil skutkový stav veci, teda ho správne nemohol ani právne kvalifikovať, v dôsledku čoho je jeho rozhodnutie predčasné.

Krajský súd poznamenáva, že v uvedenej trestnej veci okresný súd rozhodol o námietke zaujatosti podanej obžalovaným uznesením zo dňa 18.02.2016 podľa § 32 ods. 3 Tr.por z dôvodov § 31 ods. 1 Tr.por. tak, že predseda senátu Y. Y. X. nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania v tejto trestnej veci. Obžalovaný namietal zaujatosť prokurátorov Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota, a taktiež zaujatosť všetkých sudcov Okresného súdu Rimavská Sobota, ktorú však bližšie neodôvodnil. V dôsledku podanej sťažnosti obžalovaného rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 19.04.2016, sp.zn. 5Nto/7,8/2016 tak, že sťažnosť obžalovaného zamietol a trestnú vec prvostupňovému súdu neodňal. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že obžalovaný namietal predovšetkým zaujatosť Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota voči jeho osobe. Pokiaľ predseda senátu prišiel do styku s obžalovaným v rámci výkonu svojej funkcie v predchádzajúcej trestnej veci, to samo o sebe nie je dôvodom, aby bol v tejto trestnej veci vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, najmä, ak ani v predchádzajúcej trestnej veci nebol vylúčený z ich vykonávania. Na takýto procesný postup nie je dôvodom ani to, že obžalovaný mal iné predstavy o vedení verejného zasadnutia, resp. hlavného pojednávania, ak prvostupňový súd toto viedol legálnym spôsobom, naviac námietku zaujatosti obžalovaný nepodal neodkladne. Taktiež nebol dôvodom na odňatie veci prvostupňovému súdu a jej prikázanie inému vecne príslušnému súdu, pretože neboli zistené žiadne dôležité dôvody na takýto procesný postup, napokon aj z vyjadrenia jednotlivých sudcov Okresného súdu Rimavská Sobota vyplývalo, že sa ani jeden z nich necítil byť zaujatý.

Následne okresný súd vykonal hlavné pojednávanie v dňoch 27.10.2016, 02.02.2017, 09.03.2017, 27.04.2017 a 15.06.2017, kedy bolo odročené na termín dňa 14.09.2017. Obžalovaný opakovane namietal zaujatosť prvostupňového súdu, avšak tento správne o jeho námietkach na hlavnom pojednávaní dňa 27.04.2017 a dňa 15.06.2017 nekonal, pretože tieto neboli vznesené bezodkladne, okrem toho neobsahovali nové dôvody.

Odvolačný súd však zdôrazňuje, že hlavné pojednávanie v dňoch 09.11.2017, 25.01.2018 a 01.03.2018 už nemalo byť v tejto trestnej veci vykonané, nakoľko obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu podal dňa 21.08.2017 na krajský súd v zmysle ust. § 23 ods. 1 Tr.por. návrh na odňatie veci Okresnému súdu Rimavská Sobota a prikázanie veci inému vecne príslušnému súdu. Prvostupňový súd mohol eventuálne, po podaní tohto návrhu, vykonať len nariadené hlavné pojednávanie dňa 14.09.2017, ak mal za to, že návrh neobsahuje dôležitý dôvod (ust. § 23 ods. 3 Tr.por.), tento termín hlavného pojednávania však bol zrušený s tým, že ďalšie hlavné pojednávanie bolo nariadené a potom aj vykonané dňa 09.11.2017, ktorého termín už nemal byť nariadený, ale mala byť vyhotovená predkladacia správa a uvedený návrh mal byť predložený na rozhodnutie Krajskému súdu v Banskej Bystrici. V žiadnom prípade nemožno konštatovať, že obžalovaným podaný návrh na tzv. delegáciu bol založený na tých istých dôvodoch ako návrh, o ktorom už bolo predtým sťažnostným súdom rozhodnuté. Obžalovaný totiž argumentoval aj tým, že na Okresnom súde v Rimavskej Sobote pracuje ako probačná a mediačná úradníčka Y. R. S., predtým A., ktorá je dcérou N. Z. A., pričom tento sa priamo podieľal na skutkoch kladených mu za vinu, preto existencia vzťahu medzi predsedom senátu a touto mediačnou a probačnou úradníčkou mala za následok to, že nebola zabezpečená objektivita súdneho konania, a taktiež ani možnosť spravodlivého rozhodnutia. Poukázal aj na to, že prvostupňový súd nevykonal doslovný prepis výpovede svedkov, ktorí boli na hlavnom pojednávaní vypočutí, hoci mu vyhotovil kópiu zvukovej nahrávky, ale keďže je vo výkone trestu odňatia slobody, nenašiel spôsob, ako sa s týmito výpoveďami opakovane oboznámiť. Okrem toho, dal do pozornosti uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 17.05.2017, sp.zn. 4Nto/11/2017, ktorým tento rozhodol o vylúčení sudcov Okresného súdu Rimavská Sobota v jeho trestnej veci vedenej pod sp.zn. 11Nt/3/2016 (konanie o jeho návrhu na povolenie obnovy konania v predchádzajúcej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota

pod sp.zn. 2T/105/2011) a zároveň mu túto trestnú vec odňal a prikázal ju na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Lučenec (konanie sa vedie pod sp.zn. 22Nt/10/2017).

Až po rozhodnutí krajského súdu o predmetnom návrhu, ak by vec nebola odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa, mohol prvostupňový súd pokračovať v trestnom konaní a nariadiť ďalšie hlavné pojednávanie v tejto trestnej veci. Keďže tak nekonal, evidentne porušil právo obžalovaného na obhajobu, ktoré je garantované viacerými ustanoveniami Trestného poriadku.

Odvolačný súd považuje za potrebné poukázať aj na odôvodnenie uvedeného rozhodnutia krajského súdu o odňatí veci a jej prikázaní inému súdu, z ktorého vyplýva, že všetci sudcovia Okresného súdu Rimavská Sobota (okrem Y. Y. X., ktorý bol z prejednávania o návrhu obžalovaného na povolenie obnovy konania v predchádzajúcej trestnej veci vylúčený zo zákona, keďže v nej rozhodoval v prvom stupni - ust. § 397 ods. 2 Tr.por.) vyjadrili svoju zaujatosť práve z toho dôvodu, že Y. R. S., predtým A., ktorá je dcérou svedka poškodeného N. Z. A., u nich pracuje ako probačná a mediálna úradníčka, poznajú sa s ňou osobne, tykajú si a sú s ňou v priateľskom vzťahu, teda zhodne žiadali, aby boli z prejednávania a rozhodovania uvedenej trestnej veci vylúčení, nakoľko by mohli vzniknúť pochybnosti o ich zaujatosti vzhľadom na existenciu takéhoto vzťahu.

Povinnosťou okresného súdu bude teda v prvom rade predložiť návrh obžalovaného na tzv. delegáciu zo dňa 18.08.2017 Krajskému súdu v Banskej Bystrici, a až po jeho rozhodnutí zvoliť ďalší procesný postup v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Z tohto dôvodu sa krajský súd k odvolacím námietkam obžalovaného bližšie nevyjadroval, nakoľko by to bolo predčasné, keďže časť dôkazov (na posledných troch termínoch hlavného pojednávania) bola vykonaná jednoznačne nezákonne, preto bude potrebné vykonanie týchto dôkazov opakovať. Považuje však za potrebné poukázať na nesprávny postup okresného súdu v tom smere, že tento nemôže odmietnuť vykonanie dôkazov, najmä výsluchy svedkov, navrhnutých obžalovaným len z toho dôvodu, že tento nepozná, okrem mien, presné adresy svedkov, resp. ich ďalšie osobné údaje, a teda ich predvolanie by bolo z tohto dôvodu obtiažne, nakoľko by tým došlo k ďalšiemu porušeniu práva obžalovaného na obhajobu a došlo by súčasne aj k porušeniu ďalších viacerých zásad trestného konania, a to zásady náležitého zistenia skutkového stavu, zásady kontradiktórnosti konania a predovšetkým zásady rovnosti procesných strán, z ktorej nepochybne vyplýva možnosť vykonania dôkazov navrhnutých nielen prokurátorom, ale aj obžalovaným tak, aby bola zachovaná tzv. rovnosť zbraní. Prvostupňový súd bude preto povinný vykonať aspoň základné úkony smerujúce k stotožneniu navrhnutých svedkov obžalovaným (č.l. 1316a, 1321 a 1372) a k ich predvolaniu na hlavné pojednávanie, ak sa ich podarí stotožniť a zistiť miesto ich pobytu, najmä, ak obžalovaný už napr. uviedol aj miesto pobytu jedného z navrhovaných svedkov, a to Y. S.. Obžalovaný by však mal okresnému súdu uviesť, k akým konkrétnym skutočnostiam a okolnostiam sa majú v tejto trestnej veci jednotliví navrhovaní svedkovia vyjadriť a ako môžu ich výpovede prispieť k zabezpečeniu objasnenia veci, resp. k zisteniu všetkých okolností významných pre rozhodnutie. Zároveň bude dôležité v prípade potreby vykonať i ďalšie dôkazy, a to v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Po takto vykonanom dokazovaní je potrebné dôkazy vyhodnotiť rešpektujúc ust. § 2 ods. 12 Tr.por. s prihliadnutím na ust. § 168 ods. 1 Tr.por. tak, aby bolo možné na ich základe po ich vyhodnotení spoľahlivo ustáliť skutkový stav, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, za dodržania všetkých príslušných procesných ustanovení, následne posúdiť dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny alebo neviny obžalovaného a v konečnom dôsledku rozhodnúť vo veci samej zákonným spôsobom, a to príslušným okresným súdom, o ktorom rozhodne krajský súd v konaní o predmetnom návrhu obžalovaného na odňatie veci Okresnému súdu Rimavská Sobota a jej prikázanie inému vecne príslušnému súdu.

Z týchto dôvodov krajský súd ako súd odvolací na podklade odvolania obžalovaného podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.